

[Jens Thomsen.]

Udvikling, naar man betænker den Understøttelsesmoral og Understøttelsestrang, som Lovgivningsmagten gennem mange Aar har indpodet i Ungdommen? Mange unge er fristet ind i Arbejdsløsheden, fordi der gives en højere Løn for Nødhjælpsarbejder end for at dyrke den danske Jord.

Den største Løn og den mindste Arbejdstid kan opnaas gennem Sæsonarbejde og Understøttelse, og man kan ikke undres over, at mange hellere vil gaa den Vej end at tage fast Arbejde, men det er en meget farlig Udvikling baade for den enkelte og for Samfundet. Det vilde give de sundeste Forhold, om den bedste Løn kunde opnaas for det mest nødvendige Arbejde, og derfor burde Landbrugsarbejdet være bedst betalt, for det er dog noget af det vigtigste at dyrke den Jord, der skal give Føden til hele Befolkningen.

Hvis den bedste Løn eller blot tilsvarende Løn som i de andre Erhverv kunde opnaas i Landbruget, behøvede Lovgivningsmagten ikke at gennemføre Love, der gaar ud paa at tvinge Arbejdskraften fra Vejarbejdet og Tørvearbejdet til Landbruget. Men man gaar den modsatte Vej, man fastsætter Varepriserne saaledes, at Landbruget ikke kan konkurrere med Lønningerne i andre Erhverv. Vi har lige set, hvordan mange Arbejdere er tvunget til at forlade deres Arbejde i Tørvemoserne for at tage Arbejde ved Landbruget. Det er ganske utilfredsstillende Forhold for alle Parter. Jeg vilde nødig i min Bedrift have Arbejdere, der gennem Lovgivningen var tvunget til at gaa derind mod deres Vilje, og Tørvefabrikanterne er vist lige saa daarligt stillede, naar de faar en tvungen Arbejdsstab sendt fra Byen. Det giver utilfredsstillende Forhold, og det giver ogsaa et nedsat Arbejdstempo.

Et af de vigtigste Spørgsmaal er at faa disse forkvaklede Forhold ændret og faa Arbejdsspørgsmaalet lagt i et sundt og naturligt Leje, saa Arbejdsglæden og Selvopholdelsesdriften igen kan blive sat i Højsædet. Fortsætter vi den nuværende Udvikling, ender det i Afgrunden, for et Folk uden Karakterstyrke og Selvopholdelsesdrift kan ikke bestaa.

De fleste Mennesker ser den store Ulykke, som Arbejdsløsheden er, og mange spekulerer over, hvordan den kan bekæmpes. Et af de mest tiltalende Forsøg paa at komme Ondet til Livs har vi efter min Mening set i Sønderjylland, og det er meget beklageligt, at Socialministeren ødelagde det Initiativ, der var taget dernede. 50 sønder-

jyske Landbohjem stod rede til at modtage unge arbejdsløse, der ellers skulde sendes i Arbejdslejr, men hele det storstilede Forsøgsarbejde strandede paa, at Socialministeren ikke vilde tillade, at de unge arbejdsløse skulde dele Arbejdstid og Kaar med Landbrugets Ungdom. Det er sørgeligt, at et saadant Forsøgsarbejde skulde slaas i Stykker. Det var ikke den økonomiske Side af Sagen, der voldte Vanskeligheder; det koster Samfundet 9 Kr. om Dagen at holde en ung Mand i Arbejdslejr, og her kunde man straks nedsætte Udgiften til 3 Kr. om Dagen, og denne Udgift skulde endda aftrappes i Løbet af kort Tid.

For mig er der ingen Tvivl om, at de unge vilde have meget større Udbytte af et Ophold i et Landbohjem end i en Ungdomslejr. Hele det fortjenstfulde Arbejde blev slaet i Stykker, fordi Socialministeren havde Hjertet med i Arbejdet, han kunde ikke nænne, at de unge Mennesker skulde dele Kaar med Landboudommen, men det er jo for øvrigt ikke første Gang, at Ministerens Handlemaade tyder paa en alvorlig Hjertefejl. Den højtærede Arbejds- og Socialminister har her vist, at han ikke evner at løse den Opgave, som hans Embedspligt paalægger ham, og jeg synes, Ministeren skulde erkende dette og tage Konsekvensen. Der behøver ikke af den Grund at ske nogen Paladsrevolution; inden for Regeringspartierne er der jo Mænd, der har ganske andre Anskuelser med Hensyn til de sociale Spørgsmaal end Ministeren. Lad en af dem forsøge at løse Opgaven!

Den højtærede Minister har bevist, at han ikke kan forhindre, at Landet hærges baade af Arbejdsløshed og Mangel paa Arbejdskraft samtidig. Ministeren har jo udtalt, at Spørgsmaalet om Mangel paa Husassistenter ikke kan løses ved Ændringer i den sociale Lovgivning eller i Lovgivningen om Arbejdsanvisning. Til Trods for disse haablese Udtalelser tyder det dog paa, at Ministeren har Forstaaelsen af, at de herskende Tilstande med Arbejdsløshed og Mangel paa Arbejdskraft samtidig er uholdbare; og Ministeren er derfor slaet ind paa den gammelkendte Vej, naar det gælder om at faa et ubehageligt Spørgsmaal paa Afstand. Han har nedsat en Kommission til at ruge over Opgaven. Dermed er Sagen stillet i Bero. Men Spørgsmaalet er saa stort, at en saadan Fremgangsmaade er fuldstændig uforsvarlig. Tiden er saa farlig, at der kræves Handling i Stedet for den Slags Talemaader.

Det mindste Krav, der kan stilles til en Arbejds- og Socialminister, maa være